



MESTNA OBČINA KOPER
COMUNE CITTA DI CAPODISTRIA

Občinski svet – Consiglio comunale

Komisija za priznanja in nagrade
Commissione incaricata del conferimento dei riconoscimenti e
dei premi

Številka: 081-1/2020

Datum: 22. 6. 2020

2

MESTNA OBČINA KOPER
COMUNE CITTA DI CAPODISTRIA
Občinski svet - Consiglio comunale

ZADEVA: **PREDLOG ZA OBRAVNAVO NA SEJI OBČINSKEGA SVETA**

NASLOV: **Predlog za podelitev priznanj Mestne občine Koper »Priznanje 15. maj«
in »Priznanje z veliko plaketo« za leto 2020**

GRADIVO PRIPRAVIL: **Občinska uprava Mestne občine Koper
Služba za občinski svet in krajevne skupnosti**

POROČEVALEC: **Gabrijela Kukovec Pribac, predsednica Komisije za priznanja in
nagrade**

PREDLOG SKLEPA: Občinski svet Mestne občine Koper sprejme naslednji s k l e p:

1. Za leto 2020 se podeli eno (1) priznanje Mestne občine Koper - "**Priznanje 15. maj**", in sicer:
 - **INGRID CELESTINA** za izjemen prispevek pri ohranjanju in negovanju kulturne dediščine slovenske Istre, njenega narečja in pisane besede ter za pomemben prispevek pri širjenju in ohranjanju knjižne kulture
2. Za leto 2020 se podeli dve (2) priznanji Mestne občine Koper - "**Priznanje z veliko plaketo**", in sicer:
 - **MILENI BUČAR MIKLAVČIČ** za izjemno znanstveno-raziskovalno delo in prispevek k poznavanju oljk, ekonomski prodornosti in kakovostni razpoznavnosti slovenskega oljčnega olja ter za uspešno uveljavljanje prepoznavnosti (slovenske) oljarske panoge v mednarodnem prostoru
 - **Publikaciji za mlade zanesenjake SVETILNIK** za pomemben prispevek k spoznavanju in širjenju gledališke, dediščinske in umetnostne vsebine obalnih mest in zaledja med učenci drugega triletja osnovnih šol

GRADIVO:

- Predlog za podelitev priznanj

**PREDSEDNICA KOMISIJE
Gabrijela Kukovec Pribac, l.r.**





MESTNA OBČINA KOPER
COMUNE CITTA DI CAPODISTRIA

Občinski svet – Consiglio comunale

Komisija za priznanja in nagrade
Commissione incaricata del conferimento dei riconoscimenti e
dei premi

P R E D L O G

**ZA PODELITEV PRIZNANJ MESTNE OBČINE KOPER
"PRIZNANJE 15. MAJ" in "PRIZNANJE Z VELIKO PLAKETO" ZA LETO 2020**

Komisija za priznanja in nagrade Občinskega sveta Mestne občine Koper je na sejah dne 20. in 25. maja 2020 obravnavala na razpis prispele predloge za podelitev priznanj Mestne občine Koper - "Priznanje 15. maj" in "Priznanje z veliko plaketo" za leto 2020.

V skladu s 7. členom Odloka o priznanjih in nagradah Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 3/96 in 54/01) komisija

P R E D L A G A

I. Občinskemu svetu Mestne občine Koper, da v letu 2020 podeli eno (1) priznanje Mestne občine Koper - "Priznanje 15. maj", in sicer:

- **INGRID CELESTINA** za izjemen prispevek pri ohranjanju in negovanju kulturne dediščine slovenske Istre, njenega narečja in pisane besede ter za pomemben prispevek pri širjenju in ohranjanju knjižne kulture

II. Občinskemu svetu Mestne občine Koper, da v letu 2020 podeli dve (2) priznanji Mestne občine Koper - "Priznanje z veliko plaketo", in sicer:

- **MILENI BUČAR MIKLAVČIČ** za izjemno znanstveno-raziskovalno delo in prispevek k poznavanju oljk, ekonomski prodornosti in kakovostni razpoznavnosti slovenskega oljčnega olja ter za uspešno uveljavljanje prepoznavnosti (slovenske) oljkarske panoge v mednarodnem prostoru
- **Publikaciji za mlade zanesenjake SVETILNIK** za pomemben prispevek k spoznavanju in širjenju gledališke, dediščinske in umetnostne vsebine obalnih mest in zaledja med učenci drugega triletja osnovnih šol

Obrazložitev:

INGRID CELESTINA

Ingrid Celestina so od vedno zanimala knjige. Veliko je brala in v osnovnošolski knjižnici, v kateri je tudi pomagala, kmalu ni bilo več neprebrane knjige. Ljubezen do knjig ji je privzgojila mama, Alojzija Zavnik, ki je bila najprej zastopnica Partizanske knjige. Leta 1992, po stečaju Partizanske knjige, se je mama odločila za samostojno pot. Nastala je knjigarna Libris, družinskemu poslu se je pridružila tudi Ingrid, ki je pred leti zasedla mesto direktorice. Delo v Librisu je zagotovo zahtevno, prijetno in včasih zabavno, kar kažejo tudi video zapisi, ki sta jih v času epidemije posnela z možem Urošem. Libris je ena redkih zasebnih knjigarn v Sloveniji, sploh pa edina, ki vztraja tako dolgo. Je družinska knjigarna, saj v njej delata skupaj z možem Urošem, še vedno je aktivna tudi mama, po potrebi pa jim pomaga sin.

Knjigarna Libris je pomembno kulturno središče in stičišče vseh, ki imajo radi knjigo. Na leto pripravijo približno 50 prireditev, že desetletje organizirajo prireditev Slovenski dnevi knjige v Kopru, ko Prešernov trg napolnijo s knjižnimi stojnicami in številnimi prireditvami, predvsem za otroke, pred leti pa so prejeli Schwentnerjevo priznanje za posebne dosežke v knjigotrštvu in založništvu. Konec 90. let so začeli izdajati knjige, predvsem take, ki se nanašajo na okolje, v katerem delujejo. Prva je bila ponatis knjige Tega živega vse toka, ki jo je napisala Nelda Štok Vojska, kmalu so se ji pridružile Šavrinske pesmi Alojza Kocjančiča in knjiga Kam Silva Faturja. Od leta 1998 so izdali več kot 70 knjig z večinoma domoznansko tematiko. V preteklosti so imeli knjigarno tudi v Piranu in Izoli, leta 2000 pa so odprli antikvariat Libris, kjer domujejo knjige starejšega datuma. Skupaj z Antikvariatom Glavan so že večkrat pripravili mednarodni sejem starih knjig in tiskov Knjige, sol in Koper. Pred osemnajstimi leti so prvič organizirali Librisove poletne narečne večere, ki so tudi krivec, da sta se kasneje srečali s Suzano Todorović. Z večeri, ki so izjemno dobro obiskani, so želeli ljudem predstaviti delo dialektologov, znanstvenikov, ki se strokovno ukvarjajo z raziskovanjem narečij, in njihovo delo predstaviti čim širšemu krogu ljudi.

Ingrid Celestina je vrsto let sanjala o knjigi o Šavrinkah, s katero bi se poklonili tem izjemnim ženskam. S Suzano Todorović sta projekt tudi izpeljali in bili za to nagrajeni z nazivom Osebnost Primorske meseca januarja za leto 2018.

Aktivna je v knjigotrško-založniškem svetu. Že nekaj let je predsednica Društva slovenskih knjigotržcev, sodeluje v komisiji za podeljevanje Evropske nagrade za literaturo, v organizacijskem odboru Ljubljana – svetovna prestolnica knjige, je bila zadolžena za projekt Knjige za vsakogar, leta 2011 pa je bila izbrana za naj knjigotrško leta. Trenutno je članica projektne skupine za promocijo nakupovanja knjig v knjigarnah Vrnitev napisanih. Ob podelitvi nagrade naj knjigotržec leta 2011 so v obrazložitvi zapisali, da je Ingrid Celestina varuhinja knjig, saj z dušo in srcem prisluhne prav vsaki. Njeno znanje o knjigah je ogromno, dobro se znajte tudi pri vodenju kulturnih prireditev, povezanih s knjigo. Teh je bilo v prostorih knjigarne Libris vedno dovolj, saj so vrata njene knjigarne odprta vsakomur, ki se želi predstaviti. V Sv. Antonu živi obkrožena z naravo in živalmi. V domačem okolju ureja vaški časopis Antončan in sodeluje s Hišo kulture, kjer je pomagala pri oblikovanju prve vaške knjižnice na podeželju slovenske Istre.

Njena strast pa niso le knjige. Aktivna je tudi pri oživljanju mestnega jedra Kopra in je predstavnica za stike z javnostjo Zavoda Koper otok ter predsednica sveta zavoda. Poleg tega je članica navijaške skupine Dvanajsti Koper, s katero kot zvesta navijačica Rokometnega društva Koper in slovenske rokometne reprezentance rokometne spremlja na številnih gostovanjih in obiskuje reprezentančne tekme doma ter v tujini.

MILENA BUČAR MIKLAVČIČ

Milena Bučar Miklavčič je pionirka sodobnega oljkarstva v Sloveniji in začetnica kmetijskega in senzoričnega preskušanja deviškega oljčnega olja. Po uspešno zaključenem srednješolskem in univerzitetnem izobraževanju se je po študiju na Oddelku za kemijo in kemijsko tehnologijo na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo vrnila v slovensko Istro in svojo profesionalno pot začela

kot učiteljica kemije in fizikalne kemije na Gimnaziji Koper. Leta 1985 se je zaposlila v tovarni Iplas in se kot raziskovalka vpisala v zgodovino podjetja, ko je s skupino sodelavcev raziskovala in skoraj že aplikativno prenesla novo znanje in nove proizvode – specialne kemikalije za obdelavo hladilnih sistemov v proizvodnjo, na trg in v življenje. Nesrečna družbeno politična naključja so vplivala na stečaj podjetja in onemogočila dokončanje tega prenosa. Med prvimi se je spopadla z novo nastalim stanjem in leta 1995 ustanovila zasebni laboratorij, ki se je leta 2001 preoblikoval v LABS, d. o. o. – Inštitut za ekologijo, analizo oljčnega olja in kontrolo.

Bila je v skupini novoustanovljenega Znanstveno-raziskovalnega središča RS Koper, kjer se je leta 1995 zaposlila kot raziskovalka. Zaradi različnih lokalno-državnih dejavnikov, ki se še niso zavedali neslutnih možnosti, ki bi jih dalo partnerstvo med raziskovanjem, zasebno vodeno in instrumentalno podprto pronicljivostjo ter vizionarstvom in državnim kmetijskim sektorjem na področju temeljev za vrednotenje in trženje oljčnega olja, je s tedaj sodobno analitsko opremo zasebnega laboratorija, znanjem in poznavanjem oljčnega področja novo nastali instituciji omogočila temelje za znanstvenoraziskovalni razvoj oljkarstva in kasneje sredozeškega kmetijstva.

Leta 2004 je skupaj s sodelavci pridobila akreditacijo za Laboratorij za preskušanje oljčnega olja (danes Laboratorij Inštituta za oljkarstvo). Ves čas vodenja laboratorija ob znanstveni, akademski, raziskovalni, meroslovni, strokovni in ljubiteljski ravni posredovanja znanja povezuje znanost s kulturnim, krajinskim in kulinaricnim obrazom koprške občine. Uspela je v osnovni nameri UNESCO, ki je leta 2013 oljko in oljčno olje ter vso kulturno, agronomsko, etnološko in prehransko znanje uvrstil v register nesnovne kulturne dediščine. Slovenija k temu sporazumu ni pristopila.

Njena znanstvenoraziskovalna pot je bila postopna, smotrna in smiselna. Velikokrat, predvsem pa v trenutkih nujnega preseganja vsakodnevnega in že skoraj neustvarjalnega je morala biti vizionarska, impulzivna in pogosto napadalna. Z jasno začrtano vizijo, prizadevnim delom in človeško širino, ki je dosledno zanikala vrtičkarstvo in prehitro zadovoljenost, je trajno prispevala k strokovnemu in znanstvenoraziskovalnemu razvoju oljcarske panoge v Republiki Sloveniji in vključitvi ekstra deviškega oljčnega olja slovenske Istre kot prvega slovenskega živila v evropski prostor z zaščiteno označbo porekla (ZOP). Pomembno vlogo je imela tudi pri pripravi vloge za zaščito oljčnega olja Istra, ki je po istrskem pršutu drugi proizvod, ki sta ga Slovenija in Hrvaška skupaj zaščitili.

Z dolgoletnim znanstvenoraziskovalnim in strokovnim delom na področju oljkarstva, kakovosti živil in oljčnega olja si je pridobila velik ugled med vodilnimi strokovnjaki in znanstveniki doma in v svetu. Je dolgoletna članica panela enega vodilnih svetovnih ocenjevanj ekstra deviških oljčnih olj SOL Verona. Njeno pedagoško delo se je začelo na Biotehniški fakulteti pri prof. dr. Anamariji Plestenjak in kasneje pri prof. dr. Tereziji Golob ter nadaljevalo z aktivnim sodelovanjem pri ustanovitvi študijske smeri Dietetika – prehransko svetovanje na Fakulteti za vede o zdravju UP in je trajalo do pred kratkim, ko je moč premagala argumente.

Milena Bučar Miklavčič je članica skupine kemijskih ekspertov za študij oljčnega olja pri Evropski komisiji, predsednica Sveta za oljkarstvo pri Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, vodja nacionalnega panela za senzorično ocenjevanje oljčnih olj ter članica skupine ekspertov za senzorično ocenjevanje deviškega oljčnega olja pri mednarodnem svetu za oljke (IOC) v Madridu.

Milena Bučar Miklavčič od leta 1995 sodeluje pri vrsti različnih projektov. Brez Milene ne bi bilo prvega raziskovalnega projekta ZRS RS Koper. Svoje raziskovalne dosežke je predstavila na številnih znanstvenih sestankih in kongresih ter tudi sodelovala pri organizaciji znanstvenih sestankov. Zadnja leta se znanstvenih sestankov udeležuje prek skupine svojih sodelavcev, ki jim je vtisnila delovno-raziskovalno vizijo in osmislila smer raziskovanja in preskušanja. Kar nekaj raziskovalcev je, ki so lahko dosegli svoj strokovni in akademski cilj prek začetne osnove njene izbire in vizije. Milena Bučar Miklavčič jim je dala tisto, kar so na začetku najbolj potrebovali – dala jim je možnost zaposlitve in delovanja na enem o novih in (tedaj) še neuveljavljenih oljcarskih področjih.

S svojim znanstveno-raziskovalnim delom je prispevala v zakladnico znanja o oljkah, k ekonomski prodornosti in kakovostni razpoznavnosti Slovenskega oljčnega olja ter znatno pripomogla k ugledu in uveljavitvi (slovenske) oljarske panoge v mednarodnem prostoru. Menimo, da njeno delovanje krepko presega razsežnosti povprečnega raziskovalca, povzdiguje se v sfero vrhunsko znanstvenega raziskovanja, ki ne pozablja na svoje osnovno poslansko, ki oplaja predvsem svojo deželo in ljudi.

SVETILNIK, publikacija za mlade zanesenjake

Svetilnik je kulturni občasnik za mlade zanesenjake, namenjen učencem drugega triletja osnovnih šol, ob pomoči staršev ali mentorjev pa tudi mlajšim. Bralce seznanja s kulturo, jim širi obzorje, pomaga pri razvoju v »aktivne državljane«, predvsem pa jih seznanja s temami in področji dejavnosti devetih obalnih kulturnih ustanov oziroma zavodov, in sicer Gledališča Koper, Pokrajinskega muzeja Koper, Pokrajinskega arhiva Koper, Osrednje knjižnice Srečka Vilharja Koper, Samoupravne skupnosti italijanske narodnosti Koper, Italijanskega središča Carlo Combi Koper, Pomorskega muzeja Sergej Mašera Piran, Zavoda za razvijanje filmske kulture Otok iz Izole in Znanstveno-raziskovalnega središča Koper.

Publikacija je vsebinsko in oblikovno zasnovana tako, da se prilagaja potrebam omenjenih ustanov, saj vsak pripravi vsebine, ki predstavljajo njeno stalno dejavnost, pri ustanovah, ki imajo v svojem programu tudi pedagoško dejavnost, pa je Svetilnik tudi del te dejavnosti. Občasnik Svetilnik je brezplačen, 2.600 izvodov posamezne številke (na leto izide od tri do pet številke) je otrokom na voljo v vseh omenjenih ustanovah, v obalnih (in zamejskih slovenskih) osnovnih šolah ter na otroških oddelkih izpostav centralne koprške knjižnice.

Čeprav je zgleden primer združevanja omenjenih ustanov in s tem racionalizacije dela ter sredstev, je bolj kot njegova povezovalna vloga pomembna izobraževalna, saj je publikacija že vse od svoje prve številke zaprisežena odličnosti in reku: »za otroke le najboljše«. Uredniki in avtorji veliko pozornost namenjajo kakovosti vsebin in načinu njihovega posredovanja. Kvizi, uganke, pobarvanke in zabavne naloge tako nimajo zgolj razvedrilnega značaja, temveč so rezultat premišljenega pedagoškega pristopa k obravnavi vsebinsko pogosto zahtevnih tem.

Posebna skrb je namenjena urejenemu jeziku in vrhunskemu oblikovanju. Prav vsaka številka je namreč temeljito lektorirana in premišljeno oblikovana, s čimer se Svetilnik uspešno zoperstavlja naraščajočim težnjam, da sta lektoriranje in oblikovanje – pa naj bo to publikacij ali razstav – nepotreben strošek. Mladi bralci se tako seznanjajo z umetnostjo, kulturo in dediščino svojih krajev v jezikovno urejenih besedilih ter ob premišljeno oblikovani podobi *časopiska* hkrati razvijajo svoj občutek za likovnost. S tem pa celostno rastejo v umetniško občutljive, kulturno radovedne in dediščinsko zavedne osebnosti.

V trinajstih letih neprekinjenega izhajanja se je Svetilnik dodobra udomačil med mladimi bralci. Tri- ali štirikrat na leto prinaša učencem ciljno naravnane dediščinske in umetnostne vsebine obalnih mest in zaledja, hkrati ponuja sveže informacije o vzgojno-izobraževalni ponudbi obalnih kulturnih ustanov. Ob desetletnici izhajanja je nekdanji ravnatelj OŠ Koper Anton Baloh zapisal: *»Vemo, kaj počne svetilnik; usmerja, opozarja na nevarnost, kaže pravo pot, in vse to počne tudi Svetilnik, ki smo ga na šolah veseli. Kadar v njem najdejo članke o svojih dogodkih, ga učenci sploh razgrabijo, ostal jim bo za spomin, pa tudi sicer je občasnik dobrodošel. Učenci ga prebirajo v jutranjem varstvu, v podaljšanem bivanju, uporabljajo ga tudi pri pouku, služi kot vzor dvojezičnosti. Številne starše Svetilnik opozarja tudi na kulturno ponudbo v naših krajih. Govori nam: to imamo, to je naše!«*

Med posebnostmi projekta Svetilnik velja poudariti njegovo povezovalno vlogo: pri vsaki številki *časopiska* namreč sodelujejo številne kulturne ustanove z obalnega območja, kar pomeni veliko dogovarjanja o vsebinskih, logističnih in finančnih vprašanjih. Ni naključje, da je prav Svetilnik v zadnjih letih služil kot nekakšen »inkubator«, v katerem se je zgostilo sodelovanje obalnih kulturnih akterjev, ki se počasi udejanja tudi na bolj formalni ravni. Na to sodelovalno plat projekta sta opozorili tudi Ministrstvo za kulturo in Ministrstvo za izobraževanje, znanost in

šport, ko sta ga v juniju 2019 prepoznali kot primer dobre prakse sodelovanja med kulturnimi ustanovami na področju kulturno-umetnostne vzgoje.

Številka: 081-1/2020
Datum: 25. 5. 2020



PREDSEDNICA KOMISIJE
Gabrijela Kukovec Pribac, l.r.